

சிவபெரிசுரம்.

Q23:417.

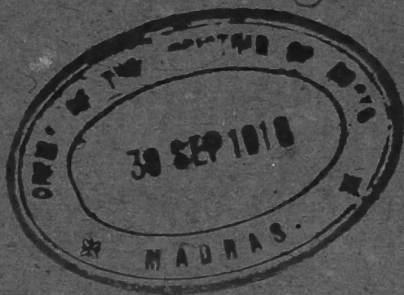
N18

/48110.

1125

1918

25

Q23.417

N18

148110

உ
கடவுள்துணை.
அம்பலவாணக்கவிராயர் இயற்றிய
ச து ர கி ரி
அ ற ப் ப ளீ சு ர ச து க ம்.

[சுத்தப்]

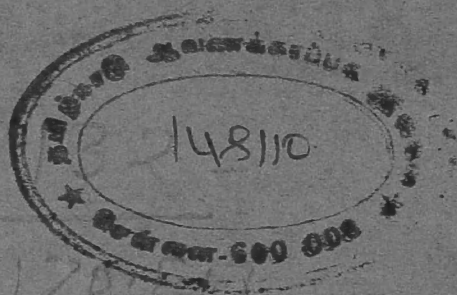
[பதிப்பு.]

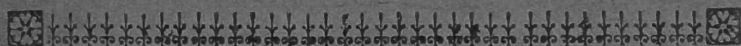
இ ி து
சேன்னைப்புரசை
நாராயணசாமிப்பிள்ளை
அண்டு பிரதர் அவர்களது
நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

விடை]

1918.

[அணை-2.

உ

கடவுள் துணை.

அறப்பள்ளி சுரசதகம்.

காப்பு - வெண்பா.

உம்பர்கோனெம்பெருமா னோங்கறப்பள்ளிசுரன்மேற்
பைம்பொருள்சேருஞ்சதகம் பாடவே-அம்புனியோர்
ஆக்குந்துதிக்கையுளா னன்புடையார்க்கின்பருளிக்
காக்குந்துதிக்கையுளான் காப்பு.

உயர்பிறப்பு.

கடலுலகில் வாழுமுயி ரெழுபிறப் பினுண்மிக்க
காட்சிபெறு நாசென்ற மாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி ததினுமுயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருத லரிது
வடிவமுட னவயவங் குறைபாது பிழையாது
வருதலது தனினு மரிது
வந்தாலு மிதபுண்ப மிதபாவ மென்றெண்ணி
மாசில்வழி நின்ற லரிது
நெடியதன வாளுத லரிததி னிரக்கமுள
நெஞ்சினோ னாத லரிது
நேயமுட னுன்பதத் தன்பனாய் வருதலிற்
நீணிலத் ததினுயரிதாம்
அடியவர்க் கமுதமே மோழைபூ பதிபெற்ற
வதிபனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினைத் தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுராதே வனே.

மனையாட்டிசிறப்பு.

கணவனுக் கினியளாய் ம்ருதுபா ஷியாய்மிக்க
 கமலைநிக ரூப வதியாய்க்
 காய்சின மிலாளுமாய் நோய்ப்பழி யிலாததோர்
 கால்வழியில் வந்த வளுமாய்
 மணமிக்க நாணமட மச்சம் பயிர்ப்பென்ன
 வருமினிய மார்க்க வதியாய்
 மாமிமா மார்க்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்
 வருவிருந் தோம்பு பவளாய்
 இணையின்பகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளு மாய்வந்தி
 யென்பெய ரிலாத வளுமா
 யிரதியென வேலிலை புரிபவளு மாய்ப்பிறர்த
 மில்வழி செலாத வளுமாய்
 அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடைய
 ளாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(2)

நன்மக்கட்பேறு.

தன்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
 தருமங்கள் செய்து வரலுந்
 தன்மமிகு தானங்கள் செய்தலுங் கணயோக
 சாதக ணெனப் படுதலும்
 மங்குத விலாததன் நந்தைதாய் குருமொழி
 மருதுவழி பாடு செயலும்
 வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
 மார்க்கமுந் தீர்க்கா யுளும
 இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
 மீகையுஞ் சனமார்க் கமு
 மிவையெலா முடையவன் புதல்வனு மவனையே
 யின்றவன் புண்ய வானும்

அங்கச விரோதியே சோதியே நீதிசே
 ரரசனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(3)

சகோதரரொருமை.

கூடப் பிறந்தவர்க் கெய்துதுயர் தமதுதுயர்
 கொள்ககந் தன்கக மெனக் [ரகொள்
 கொண்டோந் தேடுபொரு ளவர்தேடு பொருளவ
 கோதில்புகழ் தம்புக முழனத்
 தேடுற்ற வவந்நினைத் தந்நினைத் தந்தவர்
 தீதிலவர் தவமா மெனச்
 சீவனென் றுடல்வே நிவர்க்கென்ன வைந்தலைச்
 சீராவ மணிவாய் தொறும்
 கூடுற்ற விரையெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
 கொள்ளைகபேற் பிரிவின் றியே
 கூடிவழி பவர்தம்மை யேசகோ தரரெனக்
 கூறுவது வேதரும மாம்
 ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(4)

சற்குருவியல்பு.

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தாசார
 விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
 வித்யா விசேஷசத் குணசத்ய சம்பன்ன
 வீரவை ராக்ஷ முக்ய
 சாதா ரணப்பிரிய யோகமார்த் காதிக்ய
 சமாதிரிஷ்ட டானு பவராய்ச்
 சட்சமய நிலைமையும் பரமந்தர பரதந்தர
 தருமமும் பரசமயமும்

நீதியி லுணர்ந்துதத் துவமார்க்கராய்ப்பிரம
நிலைகண்டு பாச மிலராய்
நித்தியா னந்தசை தன்யரா யாசையறு
நெறியுளோர் சற் சூரவராம்
ஆதார மாயுயிர்க் குயிராகி யெவையுமா
மமலவெம தருமை மதவே
எ னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(5)

நன்மாணுக்கரியல்பு.

வைதாலு மோர்கொடுமை செய்தாலு மோசீறி
மாறா திகழ்ந் தாலுமோ
மனதுசற் றுகிலுங் கோணுது நாணுது
மாதா பிதாவெ னக்குப்
பொய்யாம னீயென்று கனிவொடும் பணியிடை
புரிந்துபொரு ளுட லாவியும்
புனிதவுன் றனதெனத் தத்தஞ்செய் திரவுபகல்
போற்றிமல ரடியில் வீழ்ந்து
மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
விரும்புவோர் சற்சீடராம்
வினைவே ருறும்படி யவர்க்கருள் செய்திடுவதே
மிக்கதே சிக ரதுகடன்
ஐயா புரம்பொடி படச்செய்த செம்மலே
யண்ணலெம தருமை மதவே
எ னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(6)

பொருள் செயல்வகை.

புண்ணிய வசத்தினுல் செல்வமது வரவேண்டும்
பொருளோட் சிக்க வேண்டும்
புத்தியுட னதுவொன்று நூறுக வேசெய்து
போதவும் வளர்க்க வேண்டும்

உண்ணவேண் டும்பின்பு நல்லவஸ்த ராபரண
முடலிற் றரிக்க வேண்டு
முற்றபெரி யோர்க்கினுர் தமரா துலர்க்குதவி
போங்குபுகழ் தேட வேண்டும் [கூத
மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோ
வழிதேட வேண்டு மன்றி
வறிதிற்புதைததுவைத் தியாத பேர்களை
மார்க்கமறி யாக்குருட ராம்
அண்ணலே கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரு
- மழைகனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினின தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(7)

திவழிவிலக்கு.

வஞ்சகர் தமைக்கூடி மருவொணு தன்பிலார்
வாசலிற் செல்லொ ணுது
வாதெவ ரிடத்திலும் புரியொணு தறிவிலா
மடையர்முன் னிற்கொ ணுது
கொஞ்சமே னுந்திது செய்பொணு தொருவர்மேற்
குற்றஞ்சொ லொண்ணு தயற்
கோதையாக ளோடுபரி காசஞ்செ யொண்ணுது
கோளுரைகள் பேசொ ணுது
நஞ்சதரு நாவொடும் பழகொணு திருள்வழி
நடந்துதனி யேகொ ணுது
நதிபெருக் காகினதி வீஞ்சல்செய் யொண்ணுது
நல்வழி மறக்கொ ணுது
அஞ்சாம லாசர்முன் பேசொணு திவையெலா
மறியுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினின தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(8)

ஒ ஂ தற்கொன்றழகுசெய்வன.

வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை குலமங்கை
 வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்
 வளர்கிறுவ ருக்கழகு கல்விகல் விக்கழகு
 மாநிலந் துதிசெய் குணமாம்
 குழகுண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
 தோன்றிடி லதற் கழகுதான்
 றாயதவ மேன்மையுப காரம்விர தம்பொறுமை
 சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
 தாழ்தல்பணி விடைபுரிதல் சீலநே சங்கருளை
 சாற்றுமிவை யாமென்பர் காண்
 செளரிமல ரோனமரர் முனிவர்முச் சுடரெலஞ்
 சரணமெமை ரட்சி யெனவே
 ஆழ்கட லுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சாதே வனே.

(9)

ஒன்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை.

கோவிலில் லாதஜூர் நாசியில் லாமுகங்
 கொழுநனில் லாத மடவா
 குணமதில் லாவித்தை மணமதில் லாதமலர்
 குஞ்சர மிலாத சேனை
 காவலில் லாதபயிர் பாலரில் லாதமனை
 கதிர்மதி யிலாத வானங்
 கவிஞரில் லாதசபை சுதிலைய யிலாதபண்
 காவல ரிலாத தேசம்
 ஈவதில் லாததன நியமமில் லாதசெப
 மிசைலவண மிலலாத வு
 னிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதம்மி
 நேதுபல னுண்டு கண்டாய்

ஆவியனை யாட்கிடந் தந்தவா சற்பதரு
வாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(10)

ஒன்றற்கொன்று தகரதசேர்க்கை.

பூகதயை யில்லாத லோபிய ரிடத்திலே
பொருளை யருளிச் செய்தனை
புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
பொல்லாத மிடி வைத்தனை
நீதியகன் முடர்க் கருந்ததி யெனத்தக்க
நெறிமா தரைத் தந்தனை
நிதானமுள வுத்தமர்க் கிங்கித மிலாதகொடு
நீலியைச் சேர் வித்தனை
சாதியி லுயர்ந்தபே ரீனர்பின் னேசென்று
தாழ்ந்து பரவச் செய்தனை
தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
தாம்பாட வே செய்தனை
ஆதர விலாமலிப் படிசெய்த தென்சொலா
யமலவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(11)

குணக்கேடரியல்பு.

மாறாத கலைற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
வாயிலா தவனொரு பதர்
வாள்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுங்கிடு
மனக்கோழை தானொரு பதர்
வாறு வழங்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
றிகழநிற் பானொரு பத
ரில்லாள புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
டிணங்கி வாழ்பவ னொருபதர்

வேறொருவர் மெச்சாது தன்னையே தான்மெச்சி
 வீண்பேசு வாறொரு பதர்
 வேசையர்க ளாசைகொண் டுள்ளவா ளுமனை யாரை
 விட்டுவிடு வாறொரு பதர்
 ஆறாத ஆயரையு ளிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
 யமலவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(12)

செய்யத்தக்கவை.

வாஸிபர் தனில்வித்தை கற்கவேண் டுங்கற்ற
 வழியிலே நிற்க வேண்டும்
 வளைகட றிரிந்துயொரு டேடவேண் டுந்தேடி
 வளரறஞ் செய்ய வேண்டும்
 சீலமுடை யோர்களைச் சேரவேண் டும்பிரிதல்
 செய்யா திருக்க வேண்டுஞ் [டு
 செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டுங்கொண்
 தயாகங் கொடுக்க வேண்டும்
 ஞானமிசை பலதரும நாட்டவேண் டும்நாட்டி
 நன்றாய் நடத்த வேண்டும்
 நம்பனினை யடிபூசை பண்ணவேண் டும்பண்ணி
 னாலுமிகு பத்தி வேண்டும்
 ஆலமமர் கண்டனே பூசியணி முண்டனே
 யனகவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(13)

மென்மேலுயர்ச்சி.

தன்முட்டி லிரவாது சீவனஞ் செய்யவன்
 சாமர்த்திய முள புருடனாஞ்
 சந்ததம் பதினமரைக் காப்பமாற்று வோன்மிக்க
 தரணிபுகழ் தரு தேவனும்

பொன்மட்டிலாமலீந் தொருநூறு பேரைப்
 புரப்பவன் பொருவி லிந்தான்
 புவிமீதி லாயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
 புண்ய வானே பிரமனும்
 நன்மைதரு பதினா யிரம்பேர் தமைக்காத்து
 ரட்சிப்ப வன் செங்கண்மா
 ஒருமிவன் மேலதிக மாகவெகு பேர்க்குதவு
 நானே மகா தேவனும்
 அன்மட்டு வார்குமுலி பாகனே பேகனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(14)

செயற்கருஞ்செயல்

நீர்மே னடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
 நெருப்பை நீர்போற் செய்யலாம்
 நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா
 நீளரவி னைப்பூண லாம்
 பார்மீது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சோறெனப்
 பட்ச முடனே யுண்ணலாம்
 பாணமொடு குண்டுவிட கச்செய்ய லாமரப்
 பாவை பேசப் பண்ணலாம்
 ஏர்மேவு கரடியுங் கடையுற்று வெண்ணெயு
 மெடுக்கலாம் புத்தி சற்று
 மில்லாத முடர்த முனதலதத் திருப்பவே
 யெவருக்கு முடியாது காண்
 ஆர்மேவு கொன்றைபுனை வேணிபா சுரார்பரவு
 மமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(15)

உத்தமராவோர்.

செய்நன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்செய்
 தீமையை மறந்த பேருந்
 திரவிபந் தரவரினு மொருவர்மனை யாட்டிமேற்
 சித்தம் வையாத பேரும் [ளாளர்
 கைகண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய்ப் பொரு
 கையிற் கொடுத்த பேருங்
 காசினியி லொருவர்செய் தருமங் கெடாதபடி
 காத்தருள்செய் கின்ற பேரும்
 பொய்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
 புகலாத நிலைகொள் பேரும்
 புகழீது தலைபோகு மென்னினுங் கனவிலும்
 பொய்மை யுரையாத பேரும்
 ஐயவின் கிவரொலஞ் சற்புருட றென்றுலகி
 லகமகிழுவ ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(16)

இதுவுமது.

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கு
 மவனே மகா புருடனு
 மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோகி னுஞ்சித்த
 மசைவிலான் மகா தீரனும் [ன்ற
 தொடுத்தொன்று சொன்னசொற் றப்பாது செய்கி
 தோன்றலே மகா ராஜனாந்
 தூறிக் கலைக்கின்ற பேர்வர்த்தை கௌத
 துரையே மகா மேருவாம்
 அடுக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்த் திரட்சிக்கு
 மவனே மகா தயாகியா
 மவரவர் தராதா மறிந்துமரி யாழைசெயு
 மவனே மகா வுசிதனும்

அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே லோலனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சாரதே வனே.

(17)

ஒன்றிலொன்றில்லாமை.

காமிக்கு முறையிலை வேசைக்கு நாணிலை
கயவர்க்கு மேன்மை யிலை
கன்னமிடு களவருக் கிருளிலை விபசார
கன்னியர்க் காணை யிலை
தாமெனு மயக்கறுத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
ஜாதிகுல மென்ப திலை [ரு
தாஷ்டினிய முடையபேர்க் கிகலிலை யெங்குமொ
சார்பிலார்க் கிடம திலை
பூமிக்கு ளீயாத லோபர்க்கு வளமான
புகழென்ப தென்று மிலை
புலையர்க்கு ரிசயிலை கைப்பொரு ளிலாததோர்
புருடருக் கொன்று மிலை
யாமினி தனக்குரிசர் கந்தரத் திறைவனே
யன்புடைய வருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சாரதே வனே.

(18)

யாக்கைநிலைபூமைமுதலியவை.

காயமொரு புற்புதம் வாழ்வுமலை சூழ்தருங்
காட்டி லாற்றின் பெருக்காங் [லாங்
கருணைதரு புதல்வர்களை மனைமனை வி யிவைபெ
கானல் காட்டும் பாவாகம்

மேயபுஜ பலவலுமை யிளமையழ கிவைபெலாம்
 வெயின்மஞ்ச ஞாயிர் தானுமே
 வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபமென வேகருதி
 வீன்பொழுது போக் காமலே
 நேயமுட னேதெளிந் தன்பொமின் பாதத்தி
 னினைவுவைத் திரு போதினு
 நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண் டர்ச்சிக்க
 நிமலனே யருள் புரிசுவாய்
 ஆயுமறி வாளர்பணி பாதனே போதனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(19)

திருமங்கையிருப்பிடம்.

நற்பரி முகத்திலே மன்னவ ரிடத்திலே
 நாகரிகர் மா மனையிலே
 நரினமலர் தன்னிலே கூவிளந் தருவிலே
 நறைகொண்ட பைந் துளவிலே
 கற்புடையர் வடிவிலே கடலிலே கொடியிலே
 கல்வாண வாரி றனிலே
 கலீதக ரிடத்திலே நற்செந்நெல் விளைவிலே
 கதிர்பெறு விளக் கதனிலே
 பொற்புடைய சங்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
 பொய்யாத பேர் பாலிலே
 பூந்தடந் தன்னிலே பாற்குடத் திடையிலே
 போதகத் தின் கிரகிலே
 அற்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவா ழிடமென்ப
 ரண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(20)

மூதேவியிருப்பிடம்.

மீதமின்றி யன்னம் புசிப்போ ரிடத்திலு
 மிகுபாஷையோ ரிடத்தும்
 மெய்யொன் றிலாமலே பொய்பேசி யேதிரியு
 மிக்க பாதக ரிடத்தும்
 கதியொன்று மிலர்போல மலினங்கொ ளும்பழைய
 கந்தையணி வோ ரிடத்துங்
 கடிநா யெனச்சீறி யெவரையுஞ் சேர்க்காத
 கன்னிவாழ் மனைய கத்தும்
 ததிகோர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்
 சார்ந்த வாட்டின் றிரளிலுஞ்
 சாம்பின முகத்திலு மிவையெலாங் கவலைபுரி
 தெனவைவாழ் ழிட மென்பர்கான்
 அதிருப மலைமங்கை நேசனே மோழைதரு
 மழகனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(21)

குணகுணமிரண்டி னும்பவன்படாமை

குணமற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன
 குட்டனோய் கொண்டு மென்ன
 குரைக்கின்ற நாய்மடி சாந்தென்ன கரவாது
 கொஞ்சமாய்ப் போகி லென்ன
 மணமற்ற செம்முருக் கதுழைத் தலாந்தென்ன
 மலராது போகி லென்ன
 மதுரமில் லாவுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
 மாவெண்மை யாகி லென்ன
 உணவற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன படரா
 துலாந்துதான் போகி லென்ன
 வுதவாத பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன
 வோங்குமிடி வரி லென்னகான்

அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா பரணனே
 யாதியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(22)

குறைவுற்றுங்குணங்கெடாமை.

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினுஞ்
 சார்மணம் பழு தாகுமோ
 தக்கபால் கவறிடக் காய்ச்சினு மதுகொண்டு
 சாரமது ரங் குறையுமோ
 நீறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி
 னீள்குண மழுங்கி விடுமோ
 நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி
 னிறையு மாற்றுக் குறையுமோ
 கறைபட்ட பைப்புயன் மறைத்தாலு மதுகொண்டு
 கதிர்மதி கணம் போகுமோ
 கற்றபெரி யோர்மகிமை பற்பாறி கிலரேனுங்
 காசினி தனிற் போகுமோ
 அறிவுற்ற பேரைவிட் டகலாத மூர்த்தியே
 யையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(23)

இதற்குதவிசெய்வதிதுவெனல்.

வானவர் பிதிர்க்கண்முச் சுடர்மூவர் கோள்கட்கும்
 வாழ்வுதரு முதவி புவனம்
 வளமிக்க புவனந் தனக்குமென் மேலுதவி
 வாழ்வுபெற் றிடு மன்னராம்

தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
 சேர்ந்தகுடி படை வர்க்கமாஞ்
 சேர்குடி வடைக்குதவி விளைபயிர் பயிர்க்குதவி
 சீர்பெற வழங்கு மழையாம்
 மேனியிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
 வேந்தர்தந் நீதி யொன்று
 வேதிய ரொழுக்கமொன் நிம்மூன்று மேயென்று
 மிக்கபெரி யோருரை செய்வார்
 ஆனமர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனே
 யதிபனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சாதே வனே.

(24)

இதனைக்கண்டுமகிழ்வதிதுவெனல்.

தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுநின் ருலிப்ப
 தவர்தந்த சந்ததிய தாஞ்
 சந்தரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப னுயர்வாவி
 தங்குபங் குமுத மலராம்
 புந்திமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
 பொங்கு தாமரை மலர்களாம்
 போதவும் புயல்கண்டு கண்களித் தேநடம்
 புரிவது மயூர வினமாம்
 சிந்தைமகிழ் வாயுதவு தாதா வினைக்கண்டு
 சீர்பெறுவ திரவலர் குழார்
 திகழ்நீதி மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வதிச்
 செகமெலா மென்பர் கண்டாய்
 அந்தியம் வானைய செஞ்சடர டவியனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சாதே வனே.

(25)

. அதுவதுவாகாமை.

உள்ளன் பிலாதபேர் தித்திக்க வேபேசி,
 யுறவாடு முறவு முறவோ
 வுபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
 றுண்டவர்க் கன்ன மாமோ [வரு
 தள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப் பார்த்து
 தக்கபயிர் பயிராகு மோ
 தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்முன் சென்றிடுங்
 தானையுந் தானை யாமோ
 விள்ளாத பேரகமில் லாதபெண் மேல்வரு
 விருப்பமும் விருப்ப மாமோ
 வெகுதடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமு
 மிக்கீசீ வனமாகு மோ
 அள்ளா திருங்கருணை யாளனே தேவர்தொழு
 மாதியே யருமை பதவே
 ளனுதினமு மனநினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சாதே வனே. (26)

நற்குணங்களுக்கிடமாகாதவர்.

வெறிகொண் டமற்கடகம் பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு
 வெங்காஞ் சொறிப் புதவிலே
 வீழ்ந்துதேன் கொட்டிடச் சர்மார்க்க மெள்ளளவு
 மேவுமோ மேவாது போல்
 குறைகின்ற புத்தியா யதிலற்ப சாதியாய்க்
 கூடவே யிளமை யுண்டாய்க்
 கொஞ்சமா பதிகார முங்ஜிடைத் தான்மிக்க
 குவலயந் தனி லவர்க்கு
 நிறைகின்ற பத்தியுஞ் சீலமும் மேன்மையு
 நிதானமும் பெரியோர் கண்மே
 ணைசமு மீகையு மிவையெலங் கணவிலும்
 நினைவிலும் வசாது கண்டாய்

அறகின்று கருதியின் பொருளான வள்ளலே
யண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளிசாதே வனே.

(27)

இதனாலின்னமுறையனெனல்.

தன்னன் முடிக்கவொண் னாதகா ரியம்வந்து
தான்முடிப் பேரன் றமையன
தன்றலைக் கிடர்வந்த போதுமீட் தெவுவோன்
முய்தந்தை யென்ன லாகும்
ஒன்னர் செய்க்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
துதவுவோ னிட்ட தெய்வம்
புத்தியுத் திகள்சொல்லி மேல்வருங் காரிய
முரைப்பவன் குரு வென்னலாம்
எந்நாளும் வருநன்மை தீமைதன் தென்னவே
யெண்ணிவரு வோன் பந்துவா
மிருதய மறிந்துதன் சொற்படி நடக்குமவ
னெவனெனினு மவனே சுதன்
அந்நாச மும்பணியு மெந்நாளு மேபுனையு
மண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளிசாதே வனே.

(28)

அவரவரிடத்துநடக்குமுறை.

மாதா பிதானினுக் குன்னன் புடன்கனிவு
மாறாத நல் லொழுக்கம்
மருவுகுரு வானவர்க் கினியவும சாரமுள
வார்த்தை வழிபா டடக்கம்

காதார் கருங்கண்மனை யாடனக் கோசயன்
 காலத்தினைய பாஷணங்
 கற்றபெரி போர்முதியர் வருமாது லர்க்கெலாங்
 கருணைசே ரருள் விதானம்
 நீதிபெறு மன்னவ ரிடத்தகிக பயவிரய
 நெறியுடைய பேர்க் கிங்கிதம்
 நேயமுள தமர்தமக் ககமகிழ் வுடன்பரிவு
 நோல ரிடத்தில் வயிரம்
 ஆதிமனு தூல்சொலும் வழக்கமிது வாகுமெம
 தையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சாதே வனே.

(29)

குணத்தைவிட்டுக் குற்றத்தைக்கவர்தல்.

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சவார்
 சொல்லுநற் கவியை மெச்சார்
 துர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
 தூயரைத் தள்ளி விடுவார்
 இட்டமுள தெய்வந் தனைக்கரு திடார்கறுப்
 பொன்னிலோ போய்ப் பணிசுவா
 ரீன்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
 பென்னிலோ காலில் வீழ்வார்
 நட்டலா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
 னன்றாக வே பேசிடார்
 நாளுமெப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
 நன்மை பலவே செய்குவார்
 அட்டதிசை சூழ்புவியி லோங்குகலி மகிமைகா
 ணத்தனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சாதே வனே.

(30)

குணங்காண்குறி.

கற்றோர்க ளென்பதைச் சீலமுட னேசொலுங்
கனவாக்கி னுற் காணலாம்
கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
காண்டையி னுங் காணலாம்
அற்றோர்க ளென்பதனை பொன்றிலும் வாரா
வடக்கத்தி னு லறியலா
மறமுளோ ரென்பதைப் பூததபை பென்னுநிலை
பதுகண்டு தா னறியலாம்
வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துடியினால்
விளையு மென்றே யறியலாம்
வீரமுடை யோரென்ப தோங்கிவரு தைரிய
விசேடத்தி னு லறியலாம்
அத்தா குணத்தினுற் குலநலந் தெரியலா
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதிலினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளிச ராதே வனே.

(31)

கூடிற்பயன்படல்.

செத்தைபல கூடியொரு கயிறுயி னனுக்கொண்டு
திண்கரியை யுங் கட்டலாம்
திகழ்ந்தபல துளிகூடி யாறாயின் வாவிபொடு
திரளேரி நிறை விக்கலாம்
ஒத்ததான் பஞ்சபல நேர்ந்துது லாயிடி
னுதித்திடுங் கலை யாக்கலா
மோங்கிவரு கோலுடன் சீலையுங் கூடின
லுயர்கவிதை யாக் கொள்ளலாம்
மற்றுமுயர் தண்டிலத் தோடுதவி டியிகூடின
மல்குமுளை விளை விக்கலாம் [வர்
மனமொத்த நேயமொடு கூடியொரு வர்க்கொரு
வாழின்பெரு வெற்றி பெறலாம்

அற்றகனி யைப்பொருத் தரிபிரமர் தேடரிய
வமலனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(32)

அததற்குவெற்றியிடம்.

கலைவளா ருக்கதிக சயமதூர வாக்கிலே
காமுதர்க் கதிக சயமோ
கைப்பொருளி லேவரு மருத்துவர்க் கோசயங்
கைவிசே டந் தன்னிலே
நலமுடைய வேசையர்க் கழகிலே யரசர்க்கு
நாளும் ரண ரூத்திலே
நற்றவர்க் கதிகசய முலகுபுதழ் பொறையிலே
ஞானவே தியர் தமக்கோ
குலமகிமை தன்னிலே வைசியர்க் கோசயங்
கூறிய துலாக் கோலிலே
குற்றமில் லாதவே ளானருக் கோசயங்
குறையாத கொழு முணியிலே
அலைவில்குதி ரைக்குறடை வேகத்தி வதிகசய
மாமென்ப ரருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(33)

ஒன்றில்லாமையாற்பாழ்ப்படல்.

தாழ்ப்புல தாரண மிலாததே வருபூர்ண
சந்தரணிகர் முக ரூனியஞ்
சற்சன ரிலாததே வெகுசனஞ் சேர்ந்தவாழ்
தரும்பெரிய நகர் ரூனியம

மேம்பா டிலாதமன் னவர்கள்வந் தாள்வதே
 மிக்க தேசச் சூனியம்
 மிக்கசற் புத்திர னிலாததே னலமான
 வீறுசேர் க்ரக சூனியம்
 சோம்பாத தலைவரில் லாததே வளமுடன்
 சொல்லுயர் சபா சூனியந்
 தொல்லுலகி லனைவர்க்கு மாநிதிய மில்லதே
 ஈத்தரு னிய மென்பர்காண்
 ஆம்பல்வத னத்தனைக் குகனையின் றருள்செய்த
 வத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(34)

மூடர்தாரதம்மியம்.

பெண்புக்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
 பிழைபுறஞ் சொல்லு மூடரும்
 பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
 பிதற்றிமீம் பெரு மூடரும்
 பண்புற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
 பழிதொழில்செய் திடு மூடரும்
 பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்
 பாதவித் திடு மூடரும்
 கண்டெட்ட மாடென்ன வேடியிர வலர்மீது
 காய்ந்துவீழ்ந் திடு மூடருங்
 கற்றறி விலாதமுழு மூடருக் கிவரெலாங்
 கான்மூட ரரைமூடர் காண்
 அண்கற்ற நாவலர்க் காடுவே தூதுபோ
 மையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(35)

இதற்கிதுவேண்டுமெனல்.

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
தம்புத்தி கேட்க வேண்டுந்
தானதிக சூரனே யாகினுங் கூடவே
தளசே கரங்கள் வேண்டும்
கணக்கின்ற வித்துவா னாகினுந் தன்னினுங்
கற்றோரை நத்த வேண்டுந்
காசினியை யொருகுடையி லாண்டாலும் வாசலிற்
கருத்துள்ள மந்தரி வேண்டும்
தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமார்த்திய னாகிலுஞ்
சுதிகூட்ட வொருவன் வேண்டுஞ்
சுடர்விளக் காயினு நன்றாய் விளக்கிடத்
தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும்
அனற்கண்ண னேபடிக சங்கரிகர் வண்ணனே
யையனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(36)

வறுமையிண்கொடுமை.

மேலான சாதியி லுதித்தாலு மதிவென்ன
வெகுவித்தை கற்று மென்ன
மிக்கவதி ரூபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
மிகுமானி யாகி வென்ன
பாலான மொழியுடைய னுயென்ன வாசார
பரனா யிருந்து மென்ன
பார்மீது வீரமொடு ஞானவா னுயென்ன
பாக்கிய மிலாத போது
வாலாய மாய்ப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திடுவள்
வந்த கற்றமு யிகழுமே
யரிபாதை யில்லாம லனைவருக் பேசுவார்
மனையியுந் தூறு சொல்வாள்

ஆலால முண்டகனி வாயனே நேயனே .

யனகனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினிகை தருசதூர கிரிவள

ரறப்பலி சரதே வனே.

(37)

ஈனத்துவம்.

இரப்பவன் புவிமீதி லீனனவ னுக்கில்லை

யென்னுமவ னவனி லீன

ன்கின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்

திமூட னவனி லீனன்

உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலனுன் டெனக்காட்டி

யுதவிடா னவனி லீன

னுதவவே வாக்குரைத் தில்லையென் றேசொலு

முனுத்தனோ வவனி லீனன்

பாக்கின்ற யாசகர்க் காசைவார்த் தைகள்சொலிப்

பலயா லலைந்து திரியப்

பண்ணியே யில்லையென் றிகொடிய பாஷியே

பாரிலெல் லோர்க்கு மீனன்

அரக்கிதழ்க் குமுதவா யுமைநேச னேயெளிய

ரமுதனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினிகை தருசதூர கிரிவள

ரறப்பலி சரதே வனே.

(38)

மறைப்பனவும் வெளிப்படுத்தவனவும்.

சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்தமுர்

தீதில் கிரகச் சாரமும்

தின்றுவரு மெளடதமும் மேலான தேசிகன்

செப்பிய மகீர மந்தாரமும்

புன்மையவ மானமுந் தானமும் பைம்பொண்ணி

புனையுமட வார் கலவியும்

புகழ்மேவு மானமு மிவையொன்ப துந்தமது

புந்திக்கு ளே வைப்பதே

தன்மமென் றரைசெய்வ ரொன்னர் சுருத்தையுந்
 தன்பிணியை யும் பசியையுந்
 தான்செய்த பாவமு யிவையெலாம் வேறொருவர்
 தஞ்செய்யில் வைப்ப தியல்பாம்
 அன்மருவு கண்டனே மூன்றுலகு மீன்றவுமை
 யன்பனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதூ கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுராதே வனே.

(39)

தேவர்கள் காலவளவை.

சதூர்யுல மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிற்
 சதுமுகற் கொரு தினமதாஞ்
 சாற்றயிற் தினமொன்றி லேயிரந்தர பட்டங்க
 டாமு மீதோழ் சென்றிமம்
 மதிமலியு மித்தொகையி னயனாயு ணூறுபோய்
 மாண்டபோ தொரு கற்பமாம
 மாறிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுனெடிய
 மாறனக் கோர் தினமதாம்
 துதிபரவு மித்தொகையி லொருகோடி நெடியமா
 றோன்றியே போய் மறைந்தா
 றோகையோர் யாகனே நீநகைத் தணிமுடி
 துளக்கிடுங் கால மென்பார்
 அதிகமுள பலதேவர் தேவனே தேவர்கட்
 காசனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதூ கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுராதே வனே.

(40)

தூய்மையிடமும் தூய்மைசெய்வனவும்.

வாம்பரி தனக்கதிக புனிதமுக மதனிலே
 மறையவர்க் குயர் புனிதமோ
 மலரடியி லேபுனித மொளிகள் கண் ணுடிக்கு
 மாசின்முற் புற மதனிலே

வேம்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறத்திலே
 மிக்கமட மாத ருக்கோ
 மேனியெல் லாம்புனித மாகுமா சௌசமொடு
 மேவு வனிதைப் தமக்கும்
 தாம்பிர மதற்குமிது வெள்ளிவெண் ணலமயந்
 தங்க மீயந் தமக்குந் [பல்
 தரும்புனிதம் வருபெருந் கொடுபுளி சுணஞ்சாம்
 சாருமன் டாது சாணம்
 ஆம்புனித மிவையென்பர் மாமேரு வில்லியே
 யனகனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிக் தருசுதா கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே. (41)

அடங்காதவற்றை யடக்குமுய்யம்.

கொடியபொலி பெருதையிரு முக்கிலுங் கயிற்றென்
 றோர்த்துவச விர்த்தி கொள்வார் [று
 குயலபந் தனின்மதக் களிற்றினை யங்குசங்
 கொண்டுவச விர்த்தி கொள்வார்
 படியில்விட வரவைமந் திரதந் திரத்தினுந்
 பற்றிவச விர்த்தி கொள்வார்
 பாய்பரிபை நெடியசடி வானமது கொடுநடை
 பழக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
 விடமுடைய துட்டவைச் சேர்ப்பந்து கைக்கொண்டு
 வீசிவச விர்த்தி கொள்வார்
 மிக்கபெரி போர்களுங் கோபத்தை பறிவால்
 விலக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
 அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதந்
 தையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிக் தருசுதா கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே. (42)

ஒளியினுயர்வு.

செழுமணிக் கொளியதன் மட்டிலே யதினுமோ
செய்யகச் சோத மெனவே
செய்ப்புந் கிருமிக்கு மிச்சமொளி யதனினுந்
தீபத்தி னொளி யதிகமாம்

பழுதிலாத் தீவர்த்தி தீபத்தி னதிகமாம்
பகலவர்த்தி யதி லதிகமாம்
பாரமத் தாப்பினொளி யதிலதிக மதினுமோ
பனிமதிக் கொளியதிகமாம்

விழைவுதரு பரிதிக்கு மனுநீதி மன்னர்க்கும்
வீரவித ரணிக ருக்கும் [ன்ன
மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங் கடுமெ
விரகுனோ ருரை செய்குவார்

அழல்விழிகொ டெரிசெய்து மதனவே டனைவென்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதின்னை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சாதேவனே.

(43)

குணங்குற்றமாதல்

வான்மதியை நோக்கிடிற் சோரர்கா முகருக்கு
மாறாத வல் விடமதாம்
மகிழ்நன் நனைக்காணி லீதமிலா விபசரிய
மாதருக் கோ விடமதாம்

மேன்மைதரு நற்கலை பதார்த்தமுஞ் சாரோக
மிக்கபேர்க் கதிக விடமாம்
வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ ததிலோப
விணர்க் கெலாம் விடமதாம்.

ஈனமிகு புன்கவிவ லோர்க்கதிக சபைகாணி
லேலாத கொடிய விடமா
பேற்றமில் லாதபடு பாவிசுட் கறமென்னி
லெந்நாளு மதிக விடமாம்

ஆனதவ யோகியர்க ளிதயதா மரையுறையு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினின தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(44)

உயர்வன்றித்தாழ்வும் சிறக்குமிடம்.

வெகுமான மாகிலு மவமான மாகிலும்
மேன்மையோர் செய்யி லழகாம்
விரகமே யாகிலுஞ் சரசமே யாகிலும்
விழைமங்கை செய்யி லழகாம்
தருதாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்க ளைச்செய்து
சாரிலோ பேரழக தாஞ்
சார்த்தி லோருன மானமெது வாகிலுஞ்
சமர்செய்து வரி லழகதாம்
நகமேவு மதகரியி லேறினுந் தவறினு
நாளுமது வேரழக தாம்
நாய்மீதி லேறினும் வீழினுங் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ கன் றென்பர்கான்
அகமாயு நற்றவர்க் கருள்புரியு மையனே
யாதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினின தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(45)

நல்வினைசெய்தோர்.

சூடுணைக் காத்தவன் மெய்யினால் வென்றவன்
றுன மினையா துதவினோன்
றந்தைசொன் மருதவன் முன்னவற் கானவன்
றுப்பழி துடைத்த நெடியோன்
வருதிதிக் குதவினோன் நெய்வமே துணையென்று
மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோன்
மாருன தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
மாய்த்துலகின் மகிமை பெற்றோன்

சருதரிய சிபியசிச் சந்திரன் மாபலி
 கணிச்சியோன் கழுத்திரை சுதன்
 கருடன் பசீதரத் துடன்சிறுத் தொண்டனெடு
 கானவன் பிரக லாதன்
 அரிபவல் விபிஷண னெனுமகா புருடரா
 மத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சாதே வனே. (46)

தினினசெய்தோர்.

வாயிகழ்வு பேசியிரு வாழ்விழந் தோன்சிவனை
 வைதுதன் றனை போயினேன்
 மற்றொருவர் தாரத்தி லிச்சைவைத் துடலெலா
 மாறுத வடுவாயி னேன்
 தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
 சம்பத் திழந்து மாய்ந்தோன்
 றக்கபெரி யோர்தமை வணங்கா மதத்தினுற்
 றந்தி வடிவா யலேந்தோன் [வ
 மாபனைச் சபையதனி னிந்தனைசெய் தொளிகொன
 மணிமுடி துணிந்து மாய்ந்தோன்
 வகுநகுட னெடுதக்க னயிராவ தன்குருடன்
 மகன்வழுதி சிசு பாலனும்
 ஆயுமறி வானொடு நேவாபணி தாளனே
 யவனிபுத முருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சாதே வனே. (47)

நன்னகர்.

வானிபல கூபமுட னைகுது சேர்வதாய்
 மலைகாத வழியி னுளதாய் [கெல்
 வாழைமுடி கோடுதெங்கு பயிராவ தாய்ச்செந்
 வயல்கள் வாய்க்கால்க னுளதாய்

காவிதம லங்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்
 கனவர்த்த கர்கண் மறைவலோர்
 காணரிய பலகுடிக ணிறைவுள்ள தாய்கல்ல
 காவல னிருக்கை யுளதாய்த்
 தேவரா லயமாடல் பாடலணி மாளிகை
 சிறக்கவுள தாய்ச் சற்சனர்
 சேருமிட மாகுமோ ஞர்கிடைத் ததிலதிக
 சீவனமு மே கிவடத்தால்
 ஆவலொ டிருத்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்
 றறையலா மருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(48)

நீ ந க ர்.

நனசா திகள்குடி யிருப்பதாய் முன்வேலி
 யில்லில்லி னுக்கு முளதா
 யிணைமுலை திறந்துதன் தலைவிரித் திடுமாத
 ரெங்குதக மாட்ட முளதாய்க்
 கானமொரு பக்கமாய் மலைபோர மாய்முறைக்
 காய்ச்ச ரப்பாத விடமாய்க்
 கள்ளர்பய மாய்கெடிய கயிழிட் டிடைக்கின்ற
 கற்கேணி நீருண்ப தாய்
 மாணமில் லாக்கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
 மணியமொன் றுண்டான தாய்
 மாநிலத் தோர்தல யிருந்ததனில் வெகுவாழ்வு
 வாழ்வதினு கரு நாகிலே
 ஆனநெடு நாள்கிடந் தமிழ்தலே சுகமாகு
 மமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(49)

முழுக்குரள்.

வருமாதி வாரந் தலைக்கெண்ணெ யாகாது
 ஷடிவமிகு மழகு போகும்
 வளர்திங்க ளுக்கதிக பொருளசேரு மங்கார
 வாரந் தனக்கிடர்வரும்
 திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடுஞ்
 செம்பொனுக் குய ரறிவுபோந் [ணைய்
 தேடிய பொருட்சேத மாம்பெள்ளி சனியெண்
 செல்வமுண் டாயு ளுண்டாம்
 பரிகார முளதாதி வாரந் தனக்கலரி
 பெளமனுக் கான செழுமண்
 பச்சறுகு பொன்னவற் காமெருத் தூளொளிப்
 பார்க்கவற் காரு மெனவே
 அரிதா வறிந்தபே ரெண்ணெய்சேர்த் தேழுமுக்
 காமொ ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(50)

மருத்துவன்.

தாதுப் பரீக்ஷவரு காலதே சத்தொடு
 சரீர லட்சண மறிந்து
 தன்வந்தரி கும்பமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
 தமது வாகட மறிந்து
 பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
 பிரயோக மோடு பஸ்மம்
 பிழையாது மன்றோ செந்தூர லட்சணம்
 பேர்பெறுங் குண வாகடம்
 சோதித்து மூலிகா விதகிதண் புகங்கண்டு
 தூய தைலம் லேகிபஞ்
 சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயந்
 தோற்றிய யமிரத கரமாய்

ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையன யுயர்வேத
 னாகுமெம் தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசாதே வனே.

(51)

உண்மையுணர்குறி.

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப தறிவரிய
 சூழ்கிர கணஞ் சாட்சியாஞ்
 சொற்பெரிய வாகடம் நீசமென்கை பேதிதஞ்
 தூய மாத்திரை சாட்சியாம்
 ஆதியிற் செய்ததவ முண்டில்லை யென்பதற்
 காளடிமை யேசாட்சி யா
 மரிதேவ தேவனென் பகையறிய முதனா
 லீச்சுவடி யேசாட்சி யாம்
 நாதனே மாதேவ னென்பதற் கோருந்ர
 நமக சமகஞ் சாட்சியாம்
 நாபேனை ரட்சிப்ப துன்பாரச் சரியய
 னாருமர்ச் சனைசெய் சானத்
 தாதிநா யகமிக்க வேதநா யகனா
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசாதே வனே.

(52)

பிறவிக்குணமாருமை.

கலங்காத சித்தமுஞ் செல்வமுஞ் ஞானமுங்
 கல்வியுங் கருணை விளைவுங்
 கருதரிய வடிவமும் பேராகமுந் தயாகமுந்
 கனரூப முன மங்கையும
 அலங்காத வீரமும் பொறுமையுந் தந்திரமு
 மாண்மையு மமுத மொழியு
 மானவிச் செயலெலாஞ் சன்னன சனைபிஞ்
 லாகிவரு மன்று நினைத்த வணக்காய்

நலஞ்சேரு மொருவரைப் பார்த்தது பெறக்கருதி
 னண்ணுதீமோ ரஸ்தாளி தன்
 னற்சுவை தனக்குவா வேம்புதவ மேநெடிது
 நாள்செயினும் வாராது காண்
 அலங்கார மாகமலர் கொண்ணறமா லிசைசூடு
 மண்ணலே பருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசுதா கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(53)

ஊழ் வ லி.

கடலா வுரைத்திடுவ ரரிபிரம ருருவமுன்
 காணும் படிக்குரைசெய்வார்
 காசினியி னளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
 காபத்தி விலைமை பறிவார்
 விடலரிப வேலிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
 விடாமற் றடுத் தடக்கி
 மேன்மேலும் யோகசா தலைவினைப் பாரெட்டி
 விண்மீதி னுந் தாவுவார்
 தொடலரிய பிரமலிலை காட்டுவா ரெண்வகைத்
 தொலைபரன சித்தி பறிவார்
 சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வாரது
 துடைக்கவொரு நாள் முகற்கும்
 அடைவல வெனத்தெரிக் தளவில்பல தூல்கொல்லு
 மண்ணலே பருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசுதா கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(54)

ஒப்புயர்வில்லாமை.

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியுங் கணகமக
 மேருவுந் கதிக னையும்
 வேண்டினர கொழித்துவரு சுக்கா நதிக்கதிக
 மேதனியி லோடு நதியும்

சோதிதரு மாதவர்க் கதிகமாவ் காந்தியுஞ்
 சூழ்சனற் கதிக கசியுந்
 தூயதாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமுஞ்
 சுருதிக் குயர்ந்த கலையும்
 ஆதிபட மொழிதனக் கதிகமா மொழியுதக
 ரன்ன தானந் தனிவமோ
 ரதிகதா னமுமில்லை பென்றுயல னுலெலா
 மாராய்ந்த பேருரை செவ்வார்
 ஆதவன் பிரமன்வின் னவர்முனிவர் பரவவரு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(55)

வீண்செயல்

வேட்டகஞ் சேர்வோரும் வீணரே வீணுரை
 விரும்புவோ ரவரின் வீணர்
 விஞர் துகண் டில்லா உனக்கஞ்சி யோடி. மறை
 விரகிலோ ரவரின் வீணர்
 நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் வீணரே
 நாடியவர் மேற்கவி சொலவார்
 நானிலந் தனில்வீண ரவரினும் வீணரே
 நரணாச் சுமக்கு மெனியோர்
 தேட்டறிவி லாதபெரு வீணரே யவரினுஞ்
 சேரொரு வரத்து மின்றிச்
 செவவுசெய் வேராதித வீணராம் வீணஞய்த்
 திரியுமெளி பேனை யாட்கொண்
 டாட்டஞ் செய்யும்பதாம் புயமுடியின் மேல்வைத்த
 வமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(56)

• உதவியின்றிக்கெவன.

மூப்பொருவ ரில்லாத குமரிசூடி வாழ்க்கையு
முதர னிலாத நகரும் [கை
மொழியும்வெகு நாயகஞ் சேரிடமும் வருமெது
மோனையில் லாத கவியும்

காப்பமை விலாததோர் நந்தவன மும்நல்ல
கரையிலா நிறை யேரியுங்
கசடறக் கற்காத வித்தையு முபதேச
காரண னிலாத தெளிவும்

கோப்புள வினோகமுடை யோரருகு புகழாத
கோதையர்செய் கூத்தாட்ட முங்
குளிர்புன னிறைந்துவரு மாந்ரோர மதினின்னு
கோடுயர்ந் தோங்கு த்ருவும்

ஆப்பதில் லாததே ரிவையெலா மொன்றாகு
கைபனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(57)

இவையேபோதுமெனல்.

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சேலமுஞ் சார்ந்துளோர்
பூவலஞ் செயவேண்டு மோ
பொல்லாத கொலைகள் விலாதநன் னெறியுளோர்
புகழறஞ் செயவேண்டு மோ

நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
நல்லறஞ் செயவேண்டு மோ
நன்மனோ சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு
நதிபடிந் திட வேண்டுமோ

மெய்யாநி னடியரைப் பரவுலோ ருண்பதம்
விஞும்பிவழி பட வேண்டுமோ
வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுலோர் வானவரை
வேண்டி பர்ச்சனை செய்வரோ

ஐயா றுடங்கமலை சோண சலந்தில்லை .

யதிபனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி கரதே வனே.

(58)

அரியராவோர்.

பதினமரி லொருத்தர்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்
பாடுவோர் நூற்றி லொருவர்
பார்மீதி லாயிரத் தொருவர்விதி தப்பாது
பாடிப்ர சங்க மிடுவோர்

இதனருமை யறிகுவோர் பதின யிரத்தொருவ
ரிதையறிந் திதய மகிழ்வா
லீகின்ற பேர்புலியி லேயருமை யாகவே
யிலட்சத்தி லேயொருவ ராம்

துதிபெருக வருமூன்று காலமு மறிந்தமெய்த்
தூயர்கோ டியி லொருவரான்
தொல்லுலகு புகழ்காசி யேகாம் பரங்கைலை
குழுமவி னுசி பேரூர்

அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி
யத்தனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி கரதே வனே.

(59)

தற்புமேம்பாடு.

தன்கணவ னுருவமாய்த் தற்புனா வந்தோன்
றனக்கிணங் காத நிறையா
டமுற்கதி ரொழாமலும் பொழுது விடியாமலுஞ்
சாபங் தொடுத்த செயலாள்
மன்னிவள ரமுன்முழ்கி புலகறிய வேதனது
மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்
மைந்தனைச் சடவந்த விற்றவன் றடிந்தவடி
வாண்மாலே யான கனிவாள்

நன்னதி படிந்திவெ தென்னவா ரமுன்முழ்கி
நாயகனை மேவு தயவா

னுனிலம் புகழ்சாலி பேர் பெறு நளாயினி
நளினமலர் மேல வைதேகி

அன்னமென வருசந்தர மதிதுரோ பதையென்ப
ராசியே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினனை தருசூர கிரிவள
ரறப்பளி சுரதே வனே.

(60)

கோடியுடுக்குநாள்.

கறைபடா தொளிசேரு மாதிவா ரந்தனிற்
கட்டலாம் புதிய சீலை

கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
கடிதுநனை வற் றெழிதரும்

குறைபடா திடர்வரும் விரியம் போமரிய
குருதிவா ரந் தனக்குக்

கொஞ்சநா ளிற்கிழியும் வெற்றிபாம் புத்தியிற்
குருவார மதி லணிந்தால்

மறைபடா தழகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
வருமினிய சுக்கி ரற்கோ

வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
வாழ்வுபோ மரண முண்டாம்

அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனை யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினனை தருசூர கிரிவள
ரறப்பளி சுரதே வனே.

(61)

ச கு ன ம்.

சொல்லரிய கருடன்வா னாமரவ முஞ்சூறு
சூரங் கீரி கலைமான்

றுப்பயா ரத்வாச பட்டையெலி புன்குகை
சொற்பெருக மருவு மாந்தை

வெல்லரிய சுரதிகாட் டான்பூனை புலிமேல்
 விளங்குமிரு நா வுடுப்பு
 மிகவுரைசெ யிவையெலாம் வலமிருந் திடமாகில்
 வெற்றியுண் டதிக நலமாம்
 ஒல்லையின் வழிப்பயண மார்குமவர் தலைதாக்க
 லொருதுடை யிருத்தல் பற்ற
 லொருதும்ம லாணையிட லிருமல்போ கேலென்ன
 லுபசுருதி சொல்லிவை யெலாம்
 ஆல்லறநு நல்லவல வென்பர்முதி யோர்பரவு
 மமலனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன்தினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனை. (62)

இதுவுமது.

நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
 நாவிசிச் சிலி யோந்திதான்
 நரையான் கடுத்தவாய்ச் செம்போத் துடன்மேதி
 நாடரிய சுரதி மறையோர்
 வரியுழுவை முயலிவ யனைத்தும்வல மாயிதின்
 வழிப்பயண மாகை நன்ற
 மற்றுமிவை யன்றியே குதிரையனு மானித்தல்
 வாய்ச்சொல் வாவா வென்றிடல்
 தருவனை தொனித்திதெல் கொம்புகிடு முடிமுரசு
 தப்பட்டை யொலிவல் வேட்டுத்
 தனிமணி முழக்கெழுத விவையெலா மூர்வழி
 தனக்கேக நன்மை யென்பார்
 அருணகிர னைதயத் தருணபா னுவையனை ய
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன்தினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனை. (63)

இதுவுமது.

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொற்றைப் பிராமணன்
 றவகிசன் னாகி தட்டான்
 நனமிலா வெறுமார்பி மூக்கறைபுல் வீறகுதலை
 தட்டைமூடி மொட்டைத் தலை
 கலன்கழி மடந்தையர் குசக்கலஞ் செக்கான்
 கதித்ததில தைல மிவைகள்
 காணவெதிர் வரவொண நீர்க்குட மெருக்கடை
 கனிபுலா லுபய மறையோர்
 நலமிது சுமங்கலை கிழங்குரு தகமங்கை
 நாளும்வண் னு னழுக்கும்
 நசைபெருகு பாற்கலச மணிவளையன் மலரிவை
 னாடியெதிர் வர நன்மையாம்
 அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய் பரசனியு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வணை.. (64)

உணவில்விலக்கு.

கைவிலைக் குக்கொளும் பாலசப் பால்வருங்
 காராக் கரந்த வெண்பால்
 காளான் முருங்கைசுரை கொம்மடி பழஞ்சோறு
 காந்திக் கரிந்த சோறு
 செவ்வையில் சிறுக்கீரை பீர்க்கத்தி வெள்ளுப்பு
 தெண்ணெவெல் லமலா வகஞ்
 சீரிலா வெள்ளுள்ளி யீருள்ளி யிங்குவொடு
 சிறப்பில்வெண் கத்தரிக் காய்
 எவ்வயில் சிவன்கோயி னிர்மாலி யங்கிரண
 மிலகுசுட ரிலலாத வு
 னிவைபெலாஞ் சீலமுடை யோர்களுக் காகா
 வெணப்பழைய நூலுரை செய்யும்.

ஐவனைப் புலன்வென்ற முறிவர்கின் ன்வர்போற்று
மமலனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே. (65)

நற்பொருளிற்குற்றம்.

பேரான கங்காநதிக்குமதன் மேல்வரும்
பேனமே தோஷ மாகும்
பெருகிவளர் வெண்மதிக் குள்ளுட் களங்கமே
பெரிதான தோஷ மாகும்
சீராய் தபோதனர்க் கொருவர்மேல் வருகின்ற
சீற்றமே தோஷ மாகுந்
தீதின்முடி மன்னவர் விசாரித் திடாதொன்று
செய்வ தவர்மேற் றோஷமாம்
தாராள மாயிகத் தந்துளோர் தாராமை
தானிரப் போர் தோஷமாஞ்
சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
தாலஞ்செய் தோஷ மாகும்
ஆராயு மொருநான் மறைக்குமெட் டாதொளிசு
மண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே. (66)

மணிகோல்வதற்குமாதம்.

சித்திரைத் திங்கடனின் மணிகோல மணிகுக்
செல்வமுண் டதினு நலமே
சேரும்வை காசிக்குமேனா ளரண்புரந்
தீயிட்டதானி யாகா
வெற்றிகொ ளிராகவன் றேவிசிறை சேர்கடகம்
வீறல்ல வாவணி ஈசம்
மேஹேங் கன்னியிர ணியன்மாண்ட நாகாது
மேன்மையுண் டைப்பசிக் கே

உத்தமங் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழியி
 லோங்கு பாரதம் வந்தநா
 ளுயர்வுண்டு மகரத்தின் மாசிமா தத்தில்லிட
 மும்பர்கோ னுண்ட தாகா
 தத்தநீ மாரணை யெரித்தபங் குனிதானு
 மாகுமோ வருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(67)

விருந்துவாரம்.

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைவரும் விருந்தொருவர்
 செய்யொணு துண்ணு னுது
 திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருஞ்
 செவ்வாய் விருந் தருந்தார்
 பொங்குபுத னன்மையுன் றெவாம் விருந்துணைப்
 பொன்னவற் கதிக பகையாம்
 புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
 போன வுறவுந் திருடும்பும்
 மங்குனிகர் சனிவார நல்லதா மிதனினு
 மனமொத் திருந்த விடமே
 வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
 வாய்த்த நாளென் றறியலாம்
 அங்கையில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனே
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(68)

பூப்புவாரம்.

அருக்கனுக் கதிரேகி யாவணற் சோமனுக்
 காணகற் புடைய ள்வா
 ளங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி
 யளவில்பைங் குழவி பெறுவாள்

திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்தினொடு
சிறுவரைப் பெற் றெடுப்பாள்
சீருடைய பார்க்கவற் கதிபோக வதியுமாந்
திருவுமுண் டா யிருப்பாள்

கருத்தழிந் தெழில்குன்றி வறுமைகொண் டலைகுவா
காரிவா ரத்தி லாகில் [ன்

களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வார
காலபல னென்றுரை செய்வார்

அருத்தியுட னெளியேனை யாட்கொண்ட சோதியே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(69)

பூப்பிலக்கினம்.

வறுமைதப் பாதுவரு மேடத்தி லிடபத்தின்
மாளுது விபசாரி யாம்
வாழ்வுண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்
வலிதினிற் பிறரை யணைவாள்

கிறுமைசெயு மிடிசேர்வண் மிகுசேந் திரற்கெனிற்
சீர்பெறுவள் கன்னி யென்னில்
செட்டுடைய டிலையெனிற் பினியான் மெலிந்திவெ
டேளினுக் குத் தனுசெனில்

நெறிசுதைவள் பூருவத் தபரநெறி யுடையளா
நீண்மகர மான மிலளா
நிறைபோக வதிகும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ
நெடிய பேரறி வுடையளாம்

அறிவாளர் மடமாதர் தமையறியி ராசிபல
னதுவென்ப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(70)

திவுக்கடலும்,

நாவலர் தீவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
 லட்சம் யோசனை யிதனையே
 நாடொறுஞ் சூழ்வதில் வந்தீ வதைச்சூழ்த
 னற்கழைச் சாற்றின் கடல்
 மேவுமிது சூழ்வது குசத்தீ வதைச்சூழ்தன்
 மிகுமதுக் கட லதனையே
 விழைவொடுஞ் சூழ்தல்கிர வஞ்சதி வம்மிதனின்
 மேறசூழ்த னெய்க் கடலதாம்
 பூவிளிது சூழ்தல்கா கத்தீவ மிக்கதைப்
 போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்
 போதவது சூழ்தல்கான் மலிதீவ மாந்தயிர்ப்
 புணரியப் பாலு மப்பால்
 ஆவலுறு புட்கரத் தீவா மிதைச்சூழ்வ
 தரும்புனற் றருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசனா கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(71)

மேலானபொருள்.

சுழிசத்த மாயிருந் ததிலும் படைக்கான
 துரகமோர் மாணிக்க மாஞ்
 சூழ்புவிக் காசனா யதிலே விவேகமுள
 துரையுமோர் மாணிக்க மாம்
 பழுதற்ற வதிருப வதியுமாய்க் கற்புடைய
 பாவையோர் மாணிக்க மாம்
 பலகலைகள் கற்றறி யடக்கமுள பாவலன்
 பார்க்கிலோர் மாணிக்க மாம்
 ஆழிவற்ற செல்வனா யதிலே தியாகியா
 முசிதனோர் மாணிக்க மாம்
 முத்தம குலத்துதித் ததிலுமோ மெய்ஞ்ஞான
 முடையனோர் மாணிக்க மாம்

அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மவ தினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(72)

உண்டியிலையும் முறையும்.

வாழையிலை புண்ணை புர சுடனற் குருக்கத்தி
மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
மாசிலமு துண்ணலா முண்ணாத வோவரசு
வனசஞ் செழும் பாடலம்
தாழையிலை யத்தியா லோண்ட பத்திரஞ்
சுகதேவ முண் முருக்குச்
சாருமலை யன்றிவெண் பாலெருக் கிச்சிலிலை
தனினுமுண் டிடவொண தால
தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
சாதங்கள் பல வருந்தல்
சற்றுண்டன் மெத்தலு ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
தனக்கிட மெனப் பருகிடார்
ஆழிபுடை குழலகில் வேளாளர் குலதிலக
னாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மவ தினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(73)

கவிஞர்வறுமை.

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
யினையிலாச் சேட னென்று
மீவதில் லாதகன லோபியைச் சபையதனி
லினையிலாத் கர்ன னென்றும்
அழகற்ற ~~விவகு~~கோர ரூபத்தை யுடையோனை
யதினடிவ மார னென்று
மாயுத மெடுக்கவுந் தெரியாத பேடிதனை
யான்மைமிகு விஜய னென்றும்

முழுவதும் பொய்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சகனை
 மொழியீரிச் சந்தர னென்றும்
 மூதுலகி லிவ்வணஞ் சொல்லியே கவிராஜர்
 முறையின்றி யேற்ப தென்னே
 அழலென வுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(74)

கவிஞன்.

தெள்ளமிர்த தாரையென மதுரங் கதித்தபைந்
 தேன்மடை திறந்த தெனவே
 செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொரு
 டெரிந்துரைசெய் திறமை யுடனே
 விள்ளரிய காவியத் துட்பொரு ளலங்கார
 விரிவிலக் கண விகற்பம்
 வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு
 மிக்கப்ர பந்த வண்மை
 உள்ளவெல் லாமறிந் தலையடங் குங்கடலை
 யொத்ததிக சபை கண்டபோ
 தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்ப்ர சங்கம
 துரைப்பவன் கவிஞ னாகும்
 அள்ளிவிட முண்டகனி வாயனே நேயனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(75)

நற்சார்பு

காணரிய பெரியோர்க டெரிசனம் லபிப்பதே
 கண்ணினைகள் செய் புண்ணியங் [ரு
 கருணையா யவ்ரசொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதி
 காது செய்திடு புண்ணியம்

பேணியவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
பேசில்வாய் செய் புண்ணியம்
பிழையாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
பெரிது செய்திடு புண்ணியம்

வீணெறி செலாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
மேனி செய்திடு புண்ணியம்
விழவொடவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பதே
மிக்க பூருவ புண்ணியம்

ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
வண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வணே.

(76)

பிறந்தநாளோடு வருகிற வாரபலம்.

சென்ம நகரத்திரத் தாதிவா ரம்வறிற்
றீரா தலைச்ச லுண்டாந்
திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோ சனத்திடுநுடு
திருமாதிரி னருளு முண்டாம்

வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்
வாராது சுகம தென்பார் [ம்
மாசில்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் புந்தியெனு
வாரத் துடன் கூடினால்

நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
நன்மை யுடனே வந்திடும்
நாரிய ருடன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
நல்லவா ரத்தில் வந்தால்

அன்மருவு பிழையுண் டாமென்பர் சரியனுக்
கமலனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வணே.

(77)

இதனையுடையவர்க் கிதுவில்லையெனல்.

பொன்னுசை யுள்ளவர்க் குறவேது குருவேது
பொங்குபசி யுள்ள பேர்க்குப்
பேரதவே சுசியேது ருசியேது மயல்கொண்டு
பொதுமாதர் வீழி வலையிலே
எந்நாளு மலைபவர்க் கச்சமொடு வெட்கமே
தென்றென்று முறு கல்விமே
லிச்சையுள பேர்க்கதிக் கசுமேது துயிலேது
வெளிதா யிருந்து கொண்டே
பன்னாளு மலைபவர்க் கிகழேது புகழேது
பாரி லொருவர்க் கதிகமே
பண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறமலாந்
பகர்நிரைய மொன் றுளதுகாண்
ஆன்னாண் வருகரி யுரித்தணியு மெய்யனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிகை தருசுதூர் கிரிவள
ரறப்பள்ளி சாசதே வனே.

(78)

மழைகாட்டுறிப்பு.

சித்திரா திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேனல்ல
சீரான பரணி மழையுந்
திதில்வை காசியிற் பூரணை கழித்தபின்
சேரு நாலா நாளினில்
ஒத்துவரு மழையுமங் வானியிற் தேப்பிழை
லோங்கு மேகா தசியினி [44]
லொளிப்பரிதி வீழ்பொழுதின மந்தார மும்மழை
முண்டா யிருந் தாடியில்
பத்திவரு தேதியைந் தினிலாதி வாராமு
பகரு மாவணி மூலநாள்
பரிதியு மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்
பாரில்வெகு விளைவு முண்டாம்

அத்தனே அபங்குவனோ மாலையணி மார்பனா
பண்ணலெம தருமை மதவே
எனதுதினமு மனதினினை தருசனா கிரிமன
சறப்பளிசரசதே வனே.

(79)

இருந்துமுதவாமை.

சமயத்தி லுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
சார்பொழு திலாத கிளையேன்
சபைமுகத் துதவாத கல்லியே நெதிரிவரு
சமரத் திலாத படையேன்

சிமலனுக் குதவாத பூசையே னானுமிருள்
வேளைக் கிலாத சுடரேன்
வெம்பகிக் குதவாத வண்ணமே னீடுருளிர்
வேளைக் கிலாத கலையேன்

தமதுதளர் வேளைக் கிலாதலோர் மனைகியேன்
சரசத் திலாத நகையேன்
சாமரண சாலத்தி லுதவாத புதல்வனேன்
றரணிமீ தென்பர் சண்டாய்

அமரர்க்கு முனிவர்க்கு மொரு வர்க்கு மெய்க்காத
வாதினிய யருமை மதவே
எனதுதினமு மனதினினை தருசனா கிரிமன
சறப்பளிசரசதே வனே.

(80)

உறையோர்செப்பு.

நாரா தொழியியுங் கைவிடார் செனசனிதி
பொன்று தப்பாத புரிவா
ருதயாதி யிற்சென்று நீர்படிரு வாய்க்கால
மொருமுன்றி னுக்கு மறவா
நாராய்ச்ச காயத்தி யதுசெயிப் பார்நாரு
மதிதி பூசைகள் பண்ணுவார்
யாகாதி கருமங்கள் மக்தரமிநி யானொப
மின்றியே செய்நா வருவார்

பேராசை கொண்டிடார் வைதிகநன் மாரீகமே
 பிழையர் திருக்கு மறையோர் [ம்
 பெய்யெனப் பெய்யுமுகி லவர்மகிமை பெய்வர்களு
 பேசுதற் கரிதரிது காண்
 ஆரார் நெடுஞ்சடில வமலனே யெனையாளு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளீ சாதே வனே.

(81)

அரசர்சிறப்பு.

மதநீதி முறைமையும் பராசர் கொண்டாட
 வருமதிக ரண வீரமும்
 வான்விஜய மொடுசரச சாதன விசேஷமும்
 வாசி மதகரி யேற்றமும்
 கனமா மமைச்சரும் பலமான தூர்க்கமும்
 கைகண்ட போர்ப் படைஞரும்
 கஜாத பதாதியுந் தூரகப்ர வாகமும்
 கால தேசங்க ளெவையும்
 இனிதா யறித்தஸ்தா னுபதிக ளொடுசமர்க்
 கினையர்த தள கர்த்தரு
 மென்றும்வற் றுததன தானிய சமுத்திரமு
 மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்
 அனைவோரு மெச்சவிங் கிவையெலா முடையபே
 ராசரா மருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளீ சாதே வனே.

(82)

வைசியர்சிறப்பு.

நீள்கடல் கடந்திவர மலையாள மும்பேலார்
 நெடிது தூரந் திரிந்து
 நினைவுதடு மாறார்கள் சலியார்கள் பொருடேடி
 நீணிலத் தாசு புரியும்

வாளுழவ ரைத்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
வருமிடம் வராத விடமும்
மனதையு மறிந்துதவி பொன்றுதா ருயிட
வளர்ப்பர்வரு துலை துலைக்கும்

ஆள்விவெர் மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவ
ரளவில் பற்பல சுரக்கு
மமைவுறக் கொள்வர்விற் பார்க்கணக் கதிலனுவு
மறவிடார் செலவு வரிலோ

ஆள்வொத் தேமலையி னளவுங் கொடுத்திடுவ
ரருளவைசிப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிகை தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(33)

வேளாளர்சிறப்பு.

பசனாதி கருமமுந் தம்பாமல் வேதிய
நியற்றிகல் லேர் பெறுவதும்
ராச்யபா ரஞ்செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றுநல் லேர் பெறுவதும்

வசனாதி தப்பாது தனதானி யந்தேடி
வசியர்நல் லேர் பெறுவதும்
மற்றுமுள பேரெலா மிடியென் றிடாததிக
வளமைபெற் றேர் பெறுவதும்

திசைதோறு முள்ளபல தேவா லயம்பூசை
செய்யநல் லேர் பெறுவதஞ்
சீர்கொண்ட ஸையங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யு மேழிப் பெருமைகாண்

அசைபா ளுவளளிமலை தனின்மேவி வாழ்கின்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிகை தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(34)

நானாதிபதி மந்திரி சேனாதிபதிகளினியல்பு.

தன்னரசர் வலுமையும் பராச ரெண்ணமுஞ்
சாலமேல் வரு கருமமுந்
தானநிற் ததிபுத்தி யுத்தியுண் டாயினேன்
நானாதி பதியாகு வான்
மன்னவர் மனத்தையுங் காலதே சத்தையும்
வாழ்குடி படைத் திறமையும்
மந்திரா லோசனையு மெல்லா மறித்தவன்
வளமான மதி மந்திரி
ஆன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரிசைகையே
சூழ்பகைவர் புரி சூழ்ச்சியுந்
தோலாத வெற்றியுந் திடமான சித்தியுள
சூரனே சேனாதி பன்
ஆன்னையிலு நல்லமை மங்கைபங் காளனே
யனகனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சாசனே வனே.

(85)

இராயசகருணீகர்சிறப்பு.

வருமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினால்
வரவிடுப் போன் மனதையும்
மருவிவரு கருமமுந் தேசகா லத்தையும்
வருகரத லாமலக மாம்
விரைவா யறிந்தரச ரெண்ணிலெண் ணினையள
விடனெழுத வாசிக்க வும் [யின்
வெற்றிகொண் டேபெரிய புத்தியுடை போனபுவி
மேன்மை ராயச காரனும்
சருவா யறிந்துநொகை யிராறு கொடியகிற்
கடிதேற் திடக் குறைக்கக்
கடுகையொந் மலையாக மலையையொரு கடுகுமாக்
காட்டுவோன் கருணீச னும்

அருவாசி யருவாகி யொளிபாகி வெளிபாகு
மண்ணிலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளிசரதே வனே.

(36)

கோபத்திந்தொனெம.

கோபமே பாவங்க ளுங்கெலாந் தாய்தந்தை
கோபமே குடி கெடுக்குங்
கோபமே யொன்றையுங் கூடிவர வெட்டசது
கோபமே துயர் கொடுக்கும்
கோபமே பொல்லாது கோபமே சீர்கேடு
கோபமே யுற வறுக்குங்
கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பகையாளி
கோபமே கருணை போக்கும்
கோபமே யினமார் கோபமே யெவரையுங்
கூடாம லொருவ னுக்குங்
கோபமே மறவிமுன் கொண்டுபோய்த் தீயகா
கக்குழியி னிற் றள்ளுமால்
ஆபத் தெலாந்தவிர்த் தென்னைபாட் கொண்டருளு
மண்ணிலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளிசரதே வனே.

(37)

பல்துறை.

தான்புரி தவத்தையுங் கொடையையும் புழுமுனையர்
தங்களுக் கவை தழைவுறு
சற்றுமறி வில்லாம லந்தணரை நித்தனைசெய்
தயவிலே ராயுள் பெருகார்
மேன்படு துறங்கலவை மாலைதயிர் பால்புலால்
விடுதற் செந்நெ லிவைகள்
வேறெருருவர் தந்திடினு மதுமொழி யறிந்தபேர்
வினைகொடுத் தேகொள்ளு வார்

தேன்கனி கிழங்குவிற் கிலையிவை யனைத்தையுந்
 தீண்டரிய நீச ரொனினுஞ்
 சீர்பெற வளிப்பரே லிசமுநு கைக்கொள்வர்
 சிலமுனட யோரென்ப ரால்
 ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே யிசனே
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசரதேவனே.

(88)

தத்துவத்திரயம்.

புகமோ ராந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
 பொருந்து மிந்திரிய மைந்து
 பொருநில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மாதியாம்
 புகலரிய கரண நான்கே
 ஒதினோ ரிவையாத்ம தத்துவ மெனச்சொல்ல
 ருயர்கால நியதி கலையோ
 டோங்கிவரு வித்தைரா கம்புருடன் மாயையென்
 றுரைசெய்யு மோ ரேழுமே
 தீதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாற்
 றிசமுசுத்த வித்தை யிசன்
 சீர்கொள்சா தாக்கியஞ் சத்திசிவ னமந்துமே
 சிவதத்வ மென் றறைகுவார்
 அகிவட நீழலிற் சனகாதி யர்க்கருள்செ
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசரதேவனே.

(89)

மன்மதபாணமும் அவற்றின் குணமுதலியவும்.

வணசஞ் செழுஞ்சுத முடனசோ கந்தளங்
 மலர்நீல மிவை யைந்துமே
 மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுந் குணமுள்ளி
 மனதி லாசையை யெழுப்பும்

வினவிலொண் சூதமலர் மெய்ப்பசலை யுண்டாக்கு
 மிகவசோ கன்னுயர் செய்யும்
 வீழ்த்திகென் குளிர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
 மேவுமிவை செயு மவத்தை
 நினைவிலது வேநோக்கம் வேறென்றி லாசையற
 கெட்டுயிர்ப் பொடு பிதற்ற
 னெஞ்சந் திகெக்கடுத லனம்வெறுத் திடல்காய்ச்ச
 னேர்தன் மௌனம் புரிசூதல்
 அனையவுயி ருண்டில்லை பென்னலி ரைந்துமா
 மத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சாநே வனே.

(90)

மன் மதனுபகரணங்கள்

வெஞ்சிலை செழுங்கழைவி னூரிசரு வண்டின
 மேல்விடுங் கணைக ளலராம்
 வீசிகென் தென்றறேர் பைங்கிள்ளை யேபரிகள்
 வேழங் கெடாத விருளாம்.
 வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுடை வானெடிய
 வண்மைபெறு கடன் முரசமாம்
 மகரம் பதாகைவரு கோகிலங் காகளம்
 மனதே பெரும் பேர்க்களம்
 சஞ்சரிகை விசைபாடல் குழுதநே யன்கணிகை
 சாரிரதி யேமனைவி யாந்
 தறுகண்ட மாதரின டலைமகுட மாமல்கு
 தவறு திருச்சு மிடமாம்
 அஞ்சகசீ மாரவேட் கென்பரொளி யோர்க்கெலா
 மமுதமே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சாநே வனே.

(91)

பயன்கொளத்தகாதவர்.

மன்னவ ரமைச்சர்தர்ச் சணர்கோளர் தூதரோடு
 மாறாக மர்ம முடையோர்
 வலுவர்கரு ணீகர்மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு
 மடையர் மந்திர வாதியர்
 கொன்னமுடையோர்புலைய ருபதேச மதுசெய்
 சூழ்வயித் தியர் கவிதைகள்
 சொற்றிமம் புலவரிவர் பதினைந்து பேரொடுஞ்
 சொற்பனந் தனி லாகிலும்
 நன்னெறி யறிந்தபேர் பகைசெய் திடார்களிந்
 நானிலத் தென்பர் கண்டாய்
 நாரியோர் பாகனே வேதாக மம்பரவு
 நம்பனே யன்பர் நிதியே
 அன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணனுங் காணாத
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசாததே வனே.

(92)

இதாகிதஞ்செய்து பயன்கொளவன.

சுவைசேர் கரும்பைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
 சொல்லுநன் னெல்லை யெள்ளாத்
 தூயதெங் கின்கனிபை யெண்ணாத துட்டரைத்
 தொண்டரைத் தொழு தொழுப்பை
 நவைதிரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
 நறமிழ்க் கவி வாணரை
 நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்தக்க
 நயமுள்ள நாரியர் தமைப்
 புவிமீதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
 போர் வீரரைத் தூயரைப்
 போதவும் பரிவோ டிதஞ்செய்ய மிகுபயன்
 புகழ்பெறக் கொள்வர் கண்டாய்

அவமதி தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வுள்ளலே
யண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே. (93)

தருமம்.

பெறமில்பெறு வித்தலொடு நாளோலை நாடொறும்
பிள்ளைக ளருந்திடும் பால்
பேசரிய சத்திர மடமா வுரிஞ்சுகல்
பெண்போக நாவிதன் வணன்
மறைமொழிகண் ணாடிதண் ணீர்தலைக் கெண்ணெய்
வாயினுறை பிண மடக்கல் [பசு
வாவியிற முயிர்மீட்ட றின்பொரு ளடைக்காய்
வழங்குச்சுண் ணும் புதவுதல்
சிறையுறு பவர்க்கமுது வெற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னூலின் மணந்
திசுழ்விலங் கூண்பிச்சை யறுசமய ருக்குண்டி
தேவரா லய மவுஷதம்
அறைதல்கற் போர்க்கன்ன நாலெட் டறங்களுமு
னன்னைசெய லருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே. (94)

இல்லறம்.

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தூணெம்பி வரு வோர்களைச்
சிறந்தமகிழ் வேய்தலை பணிவிடைசெய்வோர்களைத்
தென்புலத் தோர் வறிஞரைத்
திதிலா வதிதியைப் பரிவுடைய தூணைவரைத்
தேனுவைப் பூசார் தமைச்

சந்ததஞ் செய்கடனை யென்றுமலை பிழையாது
தான்புரிந் திட வில்லறஞ்
சாருநல முடையரார் துறவறத் தோருமிவர்
தமமுடன் சரியா யிடார்
அந்தரி யுயிர்க்கெலார் தாய்தனினு நல்லவட்
கன்பனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனை.

(95)

புராணம்.

தலைமைசேர் பெளடிக மிலிங்கமார்க் கண்டமெழில்
சாரும் வாமன மச்சமே
சைவம் பெருங்குர்மம் வருவரா கங்கார்த
சரிதமே பிர மாண்டமும்
நிலைமைசே சிப்பத்து முயர்சிவ புராணமா
நெடியமால் கதை வைணவம்
நீதிசேர் காருட நாரதம் பாகவத
நீடிப புராணநான்காம்
கலைவலர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வத்தமே
கமலா லயன் காதையார்
கதிரவன் காதையே சூரிப புராணமாங்
கணல்காதை பாக்கி நேயம்
அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியுமறு கும்புனையு
மத்தனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனை.

(96)

புகழ்ச்சி.

பருகாத வமுதொருவர் பண்ணாத பூஷணம்
பாரின் மறையாத நிதியம்
பரிதிசுண்டலராத நிலவுசுண் டெலாத
பண்புடைய பங்கே ருகம்
கருகாத புயல்கலைக ளருகாத திங்கள்வெங்
காணி லுறையாத சேயங்

கருதரிய விக்குண மனைத்துமுண் டானபேர்
காசினியி லருமை யாகும்
தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்திவரு கல்வியொடு
சீரிதய மீகை வதனந்
திடமான வீரமிவை யென்றறிசு வார்களிச்
செகமெலாங் கொண் டாடவே
அருள்கற்ப தருவெனன வோங்கிநீர் தானதுரை
யாகுமெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(97)

திருமாலவதாரம்.

சோமுகா சுரனைமுன் வதைத்தமார் துயர்கெடச்
சுருதிதந் தது மற்சமாஞ்
சுரர்தமக் கமுதீந்த தாமையாம் பாய்ப்போற்
சுருட்டி மாநில மெடுத்தே
பேரமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்
பொல்லாத கனக னுயிரைப்
போக்கியது நரசிங்க முலகளந் தோங்கியது
புனித வாமன மூர்த்தியாம்
ஏழுறு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ
னிரவிகுலம் வே ரறுத்தோ
னேர்பாசி ராமன்வரு கண்ணனொடு பலராம்
னிப்புவி பயந் தவிர்த்தோர்
ஆமினிய கற்கியினி மேல்வருவ திவைபத்து
மரிவடிவ மருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(98)

சிவமூர்த்தி.

பிறைசூடி யுமைநேசன் விடைபூர்த்தி நடமிடும்
பெரியனுயர் வதுவை வடிவன்
பிச்சாட னன்காம தகன்னமற லிபையென்ற
பெம்மான் புரந் தகித்தோன்

மறமலி சலந்தரனை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
வெளவீனோன் வீரே சுரன்
மருவுநர சிங்கத்ததை வென்றவர னுமைபாகன்
வன்சுரன் கங்கா ளனே

விறன்மேவு சண்டேச ரகஷகன் கடுமாந்தி
மிக்கசக் கர முதவீனோன்
விநாயகற் கருள்செய்தோன் குகனுமையுடன் கூடி
மிளிரேக பாதன் சுகன்

அறிவரிய தகூறின முர்த்தியொ டிலிங்கமா
மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளி சுரதே வனே.

(99)

கவிவணக்கம்.

மலரிதழி பைங்குவளை மென்முல்லை மல்லிகை
மருக்கொழுந் துயர் கூவிளம்
மற்றுமுள வாசமலர் பத்திரஞ் சிலகுடி
மணிமுடி தனிற் பொறுத்தே

சிலரெருக் கொடுவனத் துட்பூளை பச்சறுகு
செம்முள்ளி மலர் சூடவே
சித்தம்வவத் திடவுமங் கீகரித் திடுமகா
தேவ தேவா தெரிந்தே

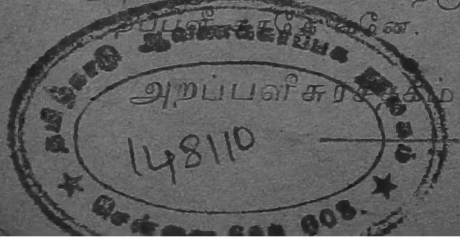
கலைவல நுரைக்குநன் கவியொடம் பலவாண
கவிராய னாகு மென்புன்
கவியையுஞ் சூடியே மனமகிழ்ந் திடுவதுன்
கடனாகு மடனாக மும்

அலைபெருகு கங்கையுஞ் செழுமதிய மும்புனையு
ம்மலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளி சுரதே வனே.

(100)

அறப்பளிசுரசதகம் முற்றிற்று.

148110

9A

5-170